

begrænsningsbeløb på 20 mill. SDR, et beløb der er næsten 50 pct. højere end den maksimale ansvarsgrænse efter 1969-konventionen om ansvar for olieskader for tankskibe. Dette antages ikke at give forsikringsmæssige vanskeligheder, således ligger beløbet væsentligt under det på det amerikanske marked tilgængelige forsikringsmaksimum.

Er der sket personskade, foreslås beløbet hævet med 12 mill. SDR. Såfremt det særlige personbegrænsningsbeløb på 12 mill. SDR ikke er tilstrækkeligt til at dække kravene i anledning af personskader, kan den udækkede del af personskadekravene søges dækket på lige fod med tingskadekrav i de 20 mill. SDR. Såfremt der i forbindelse med efterforsknings- eller indvindingsvirksomheden anvendes hjælpefartøjer, f. eks. slæbebåde, vil anlæggets ejer være ansvarlig efter sølovens § 233 for skader forvoldt af et sådant hjælpefartøj.

Rederens folk kan begrænse ansvaret efter samme regler som rederen selv. Den højere ansvarsgrænse i forslaget § 20 vil imidlertid ikke gælde for folkene ombord i hjælpefartøjet. For dem gælder fortsat den konventionsbestemte ansvarsgrænse.

Stk. 2 bestemmer, at erstatning for forurenings-skader som følge af efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed ikke er sikret ved søpanteret. Ved søpanteret forstås en lovbestemt panteret i skibet eller i ladningen. Søpanteret i skib kan ikke registreres i skibsregistret og har uden registrering den retsstilling, som følger af sølovens regler.

Bestemmelsen, der svarer til § 324, nr. 3, i den norske sølov, er udtryk for, at det er anset for tvivlsomt om de hensyn, der har ligget til grund for søpanteretten, også kan bære, at denne udstrækkes til at finde anvendelse på skader af denne art. Hertil kommer, at det må antages, at søpanteret til sikring af forurenings-skader som følge af efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed væsentlig vil kunne vanskeliggøre belåning af havanlæg m. v.

Stk. 3 fastslår, at rederen, såfremt denne efter undergrundsloven har bevilling til efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden, og de pågældende aktiviteter desuden er omfattet af bevillingen, ikke i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan begrænse det objektive og ubegrænsede ansvar, som følger af undergrundsloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Heri ligger eksempelvis, at en bevillingshaver, hvis skib forvolder skade ved aktiviteter omfattet af bevillingen, ikke kan begrænse det ansvar, som følger af undergrundslovens § 10, efter sølovens regler om ansvarsbegrænsning.

Til kapitel 6

Til § 21

Stk. 2, pkt. 1. Efter den foreslåede bestemmelse kan der fastsættes straffebestemmelser i regler, der udstedes i henhold til loven. Pkt. 2 giver mulighed for i lighed med § 84, pkt. 2, i arbejdsmiljøloven at fastsætte bødestraf, men ikke hæftestraf eller fængsel for overtrædelse af regler, der udstedes i henhold til loven, uden at der foreligger skyld fra arbejdsgiverens side (objektivt strafansvar). Det er forudsat, at dette ansvar alene pålægges i forbindelse med fastsættelse af regler i medfør af de for sikkerheds- og sundhedsforholdene på havanlæg mere centrale bestemmelser i loven.

Stk. 3. Bestemmelsen sikrer mulighed for en klar ansvarsplacering også i de tilfælde, hvor en juridisk person er involveret i lovovertrædelsen.

Til § 22

Stk. 2. Bestemmelsen fastslår, at dansk ret, dvs. bestemmelser i søfartslovgivningen om forhold omhandlet i nærværende lov, fortsat finder anvendelse på danske havanlæg, der befinder sig på en anden stats søterritorium eller kontinentalsokkelområde, i det omfang loven ikke efter § 2, stk. 2, er bragt helt eller delvis i anvendelse. Bestemmelsen er fundet nødvendig, idet forslaget gennemførelse i modsat fald ville indebære, at de nævnte bestemmelser i søfartslovgivningen ophævedes med den følge, at området i det omfang, energiministeren ikke i medfør af § 2, stk. 2, har bragt denne lov i anvendelse, ville være uden tilfredsstillende regulering.

Til § 23

Stk. 1. Lovforslaget indebærer som anført i de almindelige bemærkninger, at gældende love fortrænges på områder, der reguleres ved denne lov eller ved bestemmelser, der fastsættes i medfør af denne lov. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslå, at lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø med senere ændringer, der hidtil har fundet anvendelse på stationære anlæg, ikke finder anvendelse på anlæg omfattet af nærværende lov.

Stk. 2. Bestemmelsen muliggør, at energiministeren kan bestemme, at de hidtidige regler fortsat finder anvendelse, indtil de nye særlige regler om arbejdssikkerhed m. v. bliver fastsat. Det forudsættes, at energiministeren også ved anvendelsen af denne bestemmelse i det omfang, det findes hensigtsmæssigt, vil søge at tilvejebringe den ved loven